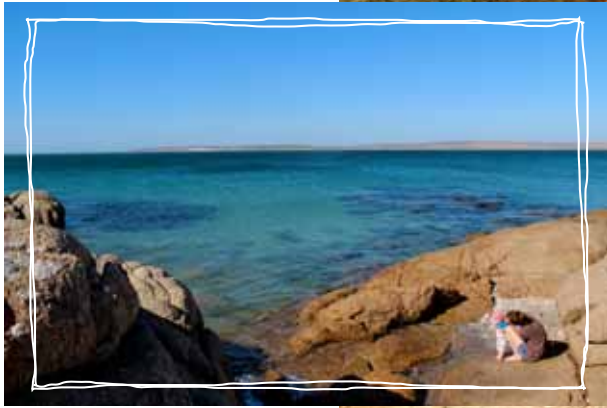

Into the wild!

olifanten met luiers

Met Neil van 5 maanden en haar vriend naar Zuid-Afrika: backpacken en op safari. Is dat leuk of vooral een belachelijk avontuur? Journaliste Martine Bruynooge (34) nam de proef op de som.

door Martine Bruynooge | foto's privé

Vissers bij Paternoster.

Addo Elephant National Park.

In een echt hutje slapen.

heil op safari.

"En neem je Neil dan mee?" Collega's, burens, de verpleegkundige van het consultatiebureau... Het leek wel of iedereen die ik over onze backpackplannen in Zuid-Afrika vertelde het een waanzinnig onverantwoord avontuur vond. Natuurlijk was ik zelf ook wel een beetje bezorgd. Was dat wel verstandig, reizen met ons kleine baby'tje in zo'n onbekend, Afrikaans land? "Als het verkeerslicht op rood staat, moet je als blanke gewoon doorrijden, hoor", waarschuwde een vriendin die toch al heel wat van de wereld heeft gezien. "En altijd je raampjes dichthouden en alle deuren van de auto op slot doen. Altijd!" Het maakte me onzeker, maar ik werd er ook een beetje recalcitrant van. Want als ik foto's van Zuid-Afrika op internet bekeek, zag ik prachtig ruige kustlijnen, al dan niet met walvissen, dolfijnen en pinguïns in de zee, wijngaarden, kleurrijke vissersdorpjes, safariparken... Hoezo, gevaarlijk?

Na een rondje langs de reizigersbalie van de GGD ("niets aan de hand, Neil is helemaal safe"), de huisarts ("de gezondheidszorg is daar bijna beter dan hier") en het reisbureau, wist ik zeker: we nemen geen onverantwoord risico, maar gaan een spannend avontuur aan. En zo was ik al jaren gewend te reizen. Op een avond pakten we de Lonely Planet er nog eens bij en toen stond ons besluit vast: we gaan. **Als ik de backpacks van zolder haal, schrik ik even van het formaat.** Is dat alles? Neils luiertas is bijna groter dan mijn oude vertrouwde reismaatje. De standaard-gear (verloopsteker, mini-Scrabble, zaklamp) is snel gepakt en met behulp van een apotheekdame sprokkel ik een reisapotheek bij elkaar. ORS voor als ie diarree heeft, muggenspray met DEET, zonnebrandcrème factor 50, neusspray voor in het vliegtuig, zetpillen, een thermometer... In de dagen die volgen, komen daar XL-pakken Pampers bij ('die kosten daar 1 euro per luiertje', las ik in een reisverslag), billendoekjes en, de grootste uitdaging van het inpakken: melkpoeder. Neils vaste merk verkopen ze niet in Zuid-Afrika omdat we geen gedoe willen met krampjes en andere ellende, sla ik acht pakken à 800 gram in. Zonder overdrijven: daarmee kan ik de helft van mijn backpack vullen. Met twee bomvolle backpacks, een buggy, een weekendtas vol melkpoeder (die we inchecken als handbagage, doodsbang dat de douane er iets anders in ziet) en een minirugzak gaan we eindelijk richting Schiphol. Hèhè. De vakantie begint. Neil blijkt reizigersbloed te hebben en gedraagt zich – ondanks de vertraging waardoor we veertien uur(!) in het vliegtuig doorbrengen – voorbeeldig, maar toch komen we ver na middernacht helemaal kapot en moe aan in ons guesthouse in Kaapstad. Neil gaat meteen lekker slapen in z'n opgoitentje alias wieg. Een wonder. *So far, so good*, denk ik, als we met een Afrikaans biertje op de veranda voor de hotelkamer zitten. Maar eenmaal in bed gaat het alarm af. Hij huilt eerst zachtjes, dan heel hard. Het is donker en klam in de kamer.

De safari is spannend, maar geweldig. Neil slaapt en heeft er geen benul van, maar ik voel me sterk en gelukkig met z'n drietjes.

Ik ben moe, ongerust en onzeker. Doe ik dit wel goed? Wat heeft Neil aan dit belachelijke avontuur? Waarom hebben we niet gewoon voor een of ander all-inclusive resort op Aruba gekozen? **De volgende ochtend ziet alles er heel anders uit.** De veranda blijkt recht onder de Tafelberg te liggen en de zee is prachtig knalblauw, net als het zwembad. Neil speelt op z'n fleecedekentje als wij op blote voeten ontbijten en kirt het uit. Papa én mama in de buurt, en buitenspelen met alleen een rompertje aan. Feest! Wat was hier ook al weer eng aan? Het blijkt het begin van een fantastische reis, die heel anders verloopt dan we hadden gedacht. Er is namelijk één ding waar de mensen in Kaapstad ons over blijven uitlachen: het feit dat we met bus, trein en taxi het land door willen reizen. De bussen rijden wel, maar zie maar eens uit te zoeken waar, de spoorlijnen zijn goed, maar zeldzaam, en taxi's zijn peperduur. Als we voor de zoveelste keer met Neil op schoot door Kaapstad scheuren, besluiten we te doen wat eigenlijk een *no go* is voor een backpacker: een auto huren. We noemen 'm Wratje, omdat ie zo lelijk is, maar fijn is het wel, een gloednieuwe Hyundai onder je kont. Eerlijk is eerlijk: vanaf het moment dat we onze eigen bolide hebben, is onze vakantie pas echt begonnen. We voelen ons zo vrij als een, euh, backpacker en toeren, nadat we Kaapstad vanaf de Tafelberg hebben bewonderd, naar Paternoster. Het is een prachtig vissersdorpje waar alle huisjes wit zijn, de intocht van de vissersbootjes aan het eind van de ochtend dé happening van de dag is en waar je 's avonds verse vis aan zee eet. **We blijven twee nachtjes in Paternoster.** Op de eerste avond zoeken we de volgende bestemming uit. Dit wordt een vast ritueel. Elke keer als we in een stadje aankomen, zetten we ons wifi-apparaatje aan (zie kader) en boeken we een nieuw guesthouse. Ik noem het 'babyproof backpacken', oftewel safe reizen mét het verslavende gevoel dat je de ene dag niet weet waar je de volgende zit. Al snel vinden we een ritme. Op rijdagen vertrekken we na het ontbijt en doet Neil z'n ochtendslaapje in ➤

Op de Tafelberg bij Kaapstad was het berekend.

De overstekende schildpad.

de auto. We zijn dan gemiddeld drie uur onderweg, bezoeken een stadje of supermarkt en zorgen dat ons kleintje op z'n laatst rond vier uur weer in een hotelkamer op een bed of op een kleedje kan spelen. Na een vast ritueel (eten, spelen, badderen, flesje) gaat ie elke avond braaf om half acht slapen. Wij gaan dan uit eten in of naast het hotel (leve de babyfoon met videoscherm!) of we halen een pizza of pasta en trekken een fles wijn open. Af en toe gaan we uit eten met Neil erbij. Hij slaapt dan in de buggy, waar hij geen moeite mee heeft, maar wat wij wel een beetje onrustig vinden. Reizen met een baby is in Zuid-Afrika echt goed te doen. Bij heel wat guesthouses wordt er een babybedje aangeboden, overal willen ze wel een babysit voor je regelen (maar dat wilde ik niet) en één keer hadden ze zelfs een babybadje en aankleedkussen. Maar we waren niet overal welkom, puur en alleen omdat we Neil bij ons hadden. We schrokken echt van hoteleigenaren die wel heel snel meldden dat ze volgeboekt waren als we vertelden dat we met een baby kwamen, en we moesten erg wennen aan teksten in reisgidsen als 'Kids not welcome'. Of: 'Only well-behaved kids allowed'. Of je op een kind van 5 maanden het woord *well-behaved* los kunt laten, is de vraag, maar bij dat laatste guesthouse zijn we gewoon tóch gaan slapen. Moeten ze maar niet zo deftig doen.

Ook voor ons is het geweldig in Zuid-Afrika. Elke dag zie ik iets waarvan ik diep onder de indruk ben. We kijken naar surfers en dolfijnen in Jeffrey's Bay, pinguïns in Simon's Town, badderende paarden in Muizenberg en rijden paard op de prairie. En we wandelen veel. Neil vindt het heerlijk in de draagdoek, en dus voelen we ons vrij om Kaap de Goede Hoop te beklimmen, langs de rotsen van Gansbaai af te dalen en in Bontebok Natuureservaat op zoek te gaan naar, inderdaad, een bontebok.

Naast die eerste nacht is er nog maar één moment waarop ik weer twijfel of het wel zo verstandig was, Zuid-Afrika. Dat is als we door reizigersadrenaline een beetje overmoedig worden. We besluiten de gebaande paden even te ontzien en over *dirt roads* het echte binnenland te gaan bekijken. De eerste schrik krijgen we als we na anderhalf uur op een hobbelweg op een ondergelopen brug stuiten en weer helemaal terug moeten (hebben we wel genoeg water mee voor een flesje?). De tweede uitdaging is in de buurt van Worcester, waar de snelweg maar één baan heeft en de enige voorbijganger een jongen met een flinke honkbalknuppel

is. Vier uur lang rijden we stevig door en hoewel het gebied prachtig is, maken we maar één stop om een foto te maken. Dat is als er een schildpad zo groot als een bijzettafel oversteekt.

Waar ik me echt in Afrika waan, is in het Addo Elephant National Park.

Vooraf was ik hier best zenuwachtig over. Kan dat wel, een safaripark in met Neil? Bang voor een verdwaalde malariamug en andere enge insecten besluiten we in elk geval niet in het park te overnachten, maar een paar kilometer er vandaan. Die nacht slapen we in prachtige Afrikaanse hutjes, middenin de *bush*. De volgende dag zien we olifanten, zebra's en springbokjes op een paar meter afstand. De safari is spannend, maar geweldig. Neil slaapt en heeft er geen benul van, maar ik voel me sterk en gelukkig met z'n drietjes.

Tijdens die safari denk ik aan al die keren dat ik twijfelde of ik wel een kindje wilde, omdat ik bang was dat je dan alleen nog maar, samen met de rest van Nederland, in een bungalowtent op de Veluwe zou gaan kamperen. Dat was in de tijd dat ik misschien ook wel zo iemand was die zou vragen: "En neemt u uw baby dan mee?" Ik kijk de enorme olifant op een meter afstand van onze auto nog eens diep in de ogen en lach mezelf uit: hallo, natuurlijk kun je nog op safari als je een baby hebt. Juist dan! 🐘

checklist

Ook backpacken met je baby in Zuid-Afrika? Een paar tips.

- Ga naar de GGD voor advies. Het is niet verstandig om naar het Krügerpark te gaan, want dat is malariegebied. Blijf je in de buurt van de West-Kaap (van Kaapstad tot Addo Elephant National Park), dan ben je safe. Onze winter is de beste periode om te reizen, want daar is het dan zomer.
- Je kunt het water uit de kraan gewoon drinken.
- Neem Quick Clean Magnetronzakken van Medela mee, waarmee je zelf flesjes en spenen kunt uitkoken. Op iedere hotelkamer staat een magnetron.
- In Zuid-Afrika zijn de supermarkten groter dan in Nederland en je kunt er alle luiers en babyvoeding (Nestlé) kopen die je nodig hebt. Prijzen zijn vergelijkbaar, luiers kosten dus niet een euro per stuk.
- In een tentwiegje, bijvoorbeeld van Deryan, slaapt je baby veilig en insectvrij. Overdag kun je zo'n tentje gebruiken als box.
- Gebruik factor 50, ook in de schaduw.
- Bij een huurauto kun je voor zo'n € 30 voor de hele periode een autostoeltje voor je baby huren.
- Huur een Droam, een apparaatje waarmee je op reis goedkoop kunt internetten. Zie www.droam.nl